

Добриятъ, но и горкиятъ дѣдо Недѣлчо! Той биде честитъ да поздрави слѣдъ малко съ истинска патриотическа радостъ българското възстание; въ сѣщо врѣме, обаче, той имà огромното злощастие да се научи за звѣрското съсичане на единъ младъ-зеленъ и хубавецъ неговъ синъ прѣдъ самия прагъ на кжщата му, до види послѣ селото си разорено, да види около себе си катастрофи върху катастрофи; и при всичко че той имà послѣ утѣхата да дочака пристигналата *отъ горъ* помощъ и да види България свободна чрѣзъ тая помощъ, животътъ, обаче, който проживѣ отпослѣ или, по-добрѣ, който влѣче тѣй окаянно нѣкое още врѣме слѣдъ освободигелната война, билъ вече, както разказваха сетнѣ негови нѣкои познати, животъ безжизненъ, и той, смазанъ тѣлесно и съкрушенъ душевно, прѣдпочиталъ отъ тоя животъ благодѣтелната смъртъ, подиръ която и ламтѣлъ; и тя се смилила най-напоконъ за него и дошла та го освободила отъ всички тѣлесни и душевни мжки още прѣзъ първото врѣме отъ освобождението.

Дѣдо Недѣлчо е типъ. Колко българи отъ онова врѣме минаха прѣзъ сжщитѣ фази отъ живота си и имаха сжщата като него участь! Лека имъ прѣстъ!

### III.

## Срѣдньогорското възстание и цариградскитѣ българи.

Въ сѣки случай новинитѣ за прѣдстоещото възтание, общо българско по подготовка, но наречено срѣдньогорско като избухнало най-напрѣдъ тука, се умножаваха отъ день на день повече. Тѣ държаха на щрекъ всички цариградски българи прѣзъ цѣлата зима 1875—1876 г. И понеже търговията имъ бѣше главно съ Бъл-